

רשום על הפתח, ודם הברית, איך
היו עומדים על הפתח, שפתיב
ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף והגעעתם וגו'. אזוב, הרי
בארנו שהוא מעביר רוחות רעות,
וכל צד של רוח רע מעביר
בהתעוררות שלו, בגאלה העליונה
של ישראל.

לעתיד לבא יביא הקדוש ברוך
הוא ליצור הרע וישחט אותו. ועתה
בגאלה זו כתוב, וישחטו אתו כל
קהל עדת ישראל וגו'. זכרון של
לעתיד לבא, בגאלה העליונה
ההיא.

על שתי המזוזות ועל המשקוף,
ברשם הזה של אות יו"ד, וברשם
הזה של האות יו"ד, להראות את
רשם הברית הקדוש, ונשברת
ערלה מלפני דם הברית, רשום על
הפל, וכא דם על דם. פשעובר
אותו המשחית, הנה רואה דם
ומתרחק מהבית, כמו שנאמר ולא
יתן המשחית וגו'.

אם הקדוש ברוך הוא לכדו הורג,
אז למה כתוב ולא יתן המשחית,
שמשמע שהמשחית הנה הולך,
ולא הקדוש ברוך הוא? אלא ודאי
שהקדוש ברוך הוא הנה הורג,
והמשחית הנה הולך למצא עלה
לישראל. פיון שהנה רואה אותו
שברון הערלה בשני צדדים, הנה
בורח ונפרד מהם.

ועל שהרג הקדוש ברוך הוא כל
אותם בכורות של אותו הצד, נתן
בכורות של ישראל לגאלה, שלא
ימצא עליהם הצד האחר עלה כלל,
ובכל שומר הקדוש ברוך הוא את
ישראל כאב על בנים.

בבית אחד יאכל לא תוציא מן
הבית וגו'. מצוה כ"ט זו לאכל את
הפסח הנה על מצות ומרורים.
מצות - מצת כתוב. מה זה פנגד

על פתחא, ודמא דברית, הנה הו קיימין על
פתחא, דכתיב, ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם
בדם אשר בסף והגעעתם וגו'. אזובא, הא
אוקימנא דאיהו מעבר רוחין בישין, וכל
סטר רוח בישא, מעבר באתערוותא דיליה,
בפורקנא עלאה דישראל.

לזמנא דאתי, ייתי קדשא בריך הוא ליצור
הרע ויכוס ליה. והשתא בפורקנא
דא, כתיב וישחטו אותו כל קהל עדת ישראל
וגו'. דוכרנא דזמנא דאתי, בההוא פורקנא
עלאה.

על שתי המזוזות ועל המשקוף ביהאי רשימו
דאת יו"ד, ובהאי רשימו דאת יו"ד,
לאחזאה רשימו דברית קדישא, ואתבר
ערלה מקמי דמא דברית, רשים על פלא,
ואתא דמא על דמא. פד עבר ההוא משחית,
הנה חמי דמא, ואזדקיף מביתא, כמה דאת
אמר ולא יתן המשחית וגו'.

אי קדשא בריך הוא הנה בלחודוי קטיל,
אמאי כתיב ולא יתן המשחית, דמשמע
דמשחית הנה אזיל ולא קדשא בריך הוא.
אלא ודאי קדשא בריך הוא הנה קטיל,
ומשחית הנה אזיל (דף מ"א ע"ב) לאשכחא עילה
לישראל, פיון דהנה חמי ההוא תבירו
דערלה, בתרין סטרין, הנה ערק ואתפרש
מנייהו.

ועל דקטיל קדשא בריך הוא כל אינון בוכרין
דההוא סטרא, יהיב בוכרין דישראל
לפורקנא, דלא ישבח עלייהו סטרא אחרא
עילה כלל, ובכלא נטיר לון לישראל קדשא
ברוך הוא, כאבא על בנין.

בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית וגו',

(שמות יב) כ"ט פקודא דא, למיכל האי פסח על מצות ומרורים, מצות